

شنبه ۴ دی ۱۳۹۹
۹ جمادی الثانی ۱۴۴۲ ه‍.ق
۲۳ ژانویه ۲۰۲۱
شماره ۸۰۳۳۲ صفحه

منت میثاق نامه روزنامه‌نگاری در سایت روزنامه موجود است

خبر

خاطره بازی با جشنواره فیلم فجر:

جشنواره ای که «ملاقای پور»و «کیارستمی» را در یک قاب داشت

پنجمین دوره جشنواره فیلم فجر که از ۱۲ تا ۲۲ بهمن ماه در سال ۶۵ به دبیری سید محمد بهشتی (مدیرعامل وقت بنیاد سینمایی فارابی) برگزار شد، شاهد حضور دو نسل از سینماگران ایرانی مانند ناصر تقوایی، داریوش مهرجویی، عباس کیارستمی و مسعود کیمیایی، در کنار ابراهیم حاتمی‌کیا،کیومرث پوراحمد،رسول ملاقای پور،کیانوش عیاری، مسعود جعفری جوزانی، پوران درخشنده و عزیزالله حمیدنژاد بود.

در حالی که استان های مناطق جنگی زیر حملات شدید هوایی دشمن بودند، جشنواره همزمان با تهران به‌صورت سراسری در ۲۳ مرکز استان نیز برگزار شد. لوح زرین بهترین فیلم به «پرواز در شب» رسول ملاقای پور، جایزه ویژه هیات داوران به «خانه دوست کجاست؟» عباس کیارستمی رسید.

همچنین لوح زرین کارگردانی به «خانه دوست کجاست؟» عباس کیارستمی اهدا شد. لوح زرین فیلم نامه به مسعود جعفری جوزانی برای «شیر سنگی»، لوح زرین بازیگر مرد نقش دوم سعید پورصمیمی «خاندا خورشید»،لوح زرین نقش اول مرد داریوش ارجمند برای «خاندا خورشید»منطق گرفت.

بازیگر زن جایزه ای اهدا نشد. سیدمحمد بهشتی که از دوره سوم تا دوازدهم دبیر جشنواره فیلم فجر را برعهده داشت، در گفتگویی که به تازگی با بولتن جشنواره داشته است، درباره دوره پنجم گفته است:

«چهار سال از شروع و برگزاری جشنواره فجر گذشته بود؛ چهار سال از زمانی که یک حرکت تازه در سینما شروع شده بود. آن زمان ما شاهد فراوان تر شدن تولید فیلم‌ها، بلوغ فیلم‌سازها و تنوع آثارشان بودیم. طبیعی بود که همه این اتفاق‌ها بعد از چهار دوره برگزاری در دوره پنجم خودش را آشکار کند. در هر دورهای برخی از دوستان مطبوعاتی و کسانی که در رسانه‌ها هستند، گاهی با شیطنت‌هایی این‌طور وانمود می‌کردند که مدیران سینمایی جایزه می‌دادند و پیکان انتقاد هم به سوی آن‌ها بود. در صورتی که مدیران سینمایی هیچ‌وقت دخالتی در جایزه دادن نداشتند.

هیئت داوران مستقل از مدیریت سینمایی برنده‌ها را انتخاب می‌کردند و در آن دوره هم آن افراد را مستق در یافت می‌کردند. البته گاهی هم اتفاق می‌افتاد که نظر هیئت داوران با نظر مدیران سینمایی مغایر باشد. اما باز هم درنهایت نظر هیئت داوران بود که باید اجرا می‌شد و بر اساس آن جایزه به برگزیده‌ها تعلق می‌گرفت. نکته دیگر این‌که وقتی شما به آن سال‌ها نگاه کنید و شرایط را با قبل می‌انقلاب مقایسه می‌کنید، متوجه می‌شوید که فیلم‌سازهای ما مثل مرحوم حاتمی، آقای مهرجویی و آقای بیضایی که بعد از انقلاب فیلم ساختند و در جشنواره هم شرکت کردند، قبل از انقلاب در متن سینمای تجاری ایران حضور نداشتند و عمدتاً در بخش فیلم‌های فرهنگی که شاید مواقعی هم به حاشیه رانده می‌شد فعالیت می‌کردند. متن سینما فیلمفارسی بود و بازیگران و کارگردان‌های دیگری حضور داشتند. این دوستان فیلم‌ساز که دارای فکر و اندیشه بودند، مانند فیلمفارسی‌سازان چندان عرصه‌ای برای عرض اندام پیدا نمی‌کردند، هرچند حیات پرامییتی داشتند. دوره‌اش را یادم نمی‌آید، ولی در یکی از همان سال‌هایی بود که من دبیر جشنواره بودم و دقیقاً در روزهایی که جشنواره برگزار می‌شد، به دلیل این‌که یکی از مدیران می‌خواست اعمال نظر کند، جشنواره را ترک کردم، چون به این قضیه به‌شدت اعتراض داشتم. نظر من این بود که وقتی ما هیئت داوران انتخاب کردیم، آن‌ها باید مستقل عمل کنند و استقلال رأیشان هم حفظ می‌شود. من بارها و بارها روی این قضیه تاکید کردم که داوران در آن دوره از برگزاری جشنواره که من به عنوان دبیر حضور داشتم، همیشه استقلال رأیشان را نداشته‌اند، اما متأسفانه کسانی که نمی‌خواهند بشنوند، نمی‌شنوند و کاری هم نمی‌شود کرد.»

آیین افتتاحیه مجازی نمایشگاه «رقص قلم» در قالب گفتگوی آنلاین با برخی هنرمندان داخلی و خارجی حاضر در این رویداد برگزار شد. در ابتدای این برنامه مجازی، مجری برنامه گفت: نمایشگاه «رقص قلم» به هنر خطاطی در جاده ابریشم می‌پردازد. این سعادت را داریم که با آثار متعددی از هنرمندان بیش از ۳۰ کشور دنیا در خدمت مخاطبان باشیم و آن‌ها را با هنر خطاطی این هنرمندان در جاده ابریشم آشنا کنیم. هنری که به قدمت نگارش و فرهنگ در این منطقه جغرافیای وجود داشته است. هنری که در بین ادیبان و فرهیختگان کشورمان هم جایگاهی بس مهم و بزرگ داشته است.

وی توضیح داد: آثاری از هنرمندانی از کشورهای آذربایجان، فرانسه، قزاقستان، اسپانیا، تاجیکستان، ازبکستان، لهستان و همچنین بزرگمردانی از خطه پاک ایران‌زمین در این نمایشگاه عرضه خواهد شد. علاوه بر نمایش آثار این بزرگان افتخار این را داریم که با برخی از این بزرگان گفت‌وگو هم داشته باشیم تا بیشتر با جزئیات فرهنگی هنر خطاطی در این قالب را با استاد دیدالله کابلی خوانساری گرانقدر خواهیم داشت که هنری بی‌بدیل در این حوزه دارند.

غیر از هنر، تاجی بر سر آفرینش نیست دیدالله کابلی خوانساری هنرمند پیشکسوت ایرانی در حوزه خطاطی در گفت‌وگوی آنلاین درباره فعالیت‌های خود توضیح داد: من دیدالله کابلی خوانساری و متولد خوانسار هستم. حدود نیم قرن است که در مجموعه انجمن خوشنویسان ایران به‌عنوان استاد و عضو شورای‌عالی ارزشیابی حضور دارم. در شورای ارزشیابی میراث فرهنگی و وزارت ارشاد هم سالیان طولانی حضور داشته‌ام و افتخار دارم که در این مسؤلیت کوشش‌های فراوانی را برای خوشنویسی کشور برعهده داشته‌ام. این افتخار را هم دارم که به‌عنوان نماینده فرهنگی یونسکو بتوانم در چشم‌انداز درخشان‌کی که این کمیسیون عالیقدر برای تحکیم مبانی فرهنگی و هنری کشورهای دنیا و به‌خصوص منطقه جاده ابریشم ترسیم کرده است، توفیق خدمت داشته باشم.

کابلی ادامه داد: گمان می‌کنم اگر بگوییم غیر از هنر، تاجی بر سر آفرینش نیست، سخنی به زرافه نگفته‌ایم. در همین راستا هم شاهدیم تحکیم روابط فرهنگی با کشورهای منطقه راه ابریشم که با مدیریت مدبرانه دکتر ایوبی در پیش رو داریم، محصول ارزش‌های بنیادین «هنر خطاطی» است. هنری که در اشتراکات دیرینه ایران و کشورهای راه ابریشم، نقشی دیرینه داشته است و گمان می‌کنم دنیای هنر بدون مرز جغرافیایی، سیاسی و حتی اجتماعی، غنی‌ترین فنادی گفت‌وگویی است که نیازی به ترجمان ندارد و هر گوشه از عالم محبوبیت خاص خود را دارد. «هنر» ژرف‌ترین گفت‌وگو میان انسان‌های صاحب دل و فرزانه در تاریخ بشر محسوب می‌شود که احساسات تابنده خود را در عرصه‌های مختلف فرهنگی و هنری ارائه کرده و آثارشان مایه فخر بشریت شده است. این هنرمند پیشکسوت حوزه خطاطی افزود: انسان‌ها همیشه برای معنا بخشیدن به زندگی و جلوه‌های پویای ذهنی خود، در جستجوی تحول‌ات درونی خود بوده‌اند. هنر به‌عنوان یک ودیعه الهی، بروز و ظهور شگرت‌انگیزترین و ژرف‌ترین بازتاب‌های درونی انسان‌ها به دنیای بیرون بوده است. هنر حاصل تفکر و تعمق جان‌های شیفته و عقل‌های سرمستی است که با سیروسلوک و کشف و شهود بسیار زیاد توانستند آثاری از خلق کنند. پیدایش خط یکی از مهم‌ترین دستاوردهای تاریخ بشر از این منظر بوده است که در طول تاریخ بشر و در هر سرزمینی به ثبت و ضبط رویدادها و احوالات و به‌خصوص مفاهیم ادبی و اخلاقی و فرهنگی و حتی سیاسی اختصاص یافته است. با این پیش‌زمینه می‌توان گفت نام ایران و ایرانی در گذشته تاریخ، بخش عمده‌ای از کتاب فرهنگستان جهان را به خود اختصاص داده است.

وی توضیح داد: کتاب «سهم ایرانیان در پیدایش و آفرینش خط» که در حدود ۹۶۰ صفحه به معرفی هنرمندان و آثار آنان پرداخته را باید معرفی کنیم. چراکه این تحول که ما آن را قدسی می‌پنداریم با تاریخی حدود ۱۴۰۰ ساله نقش مهمی در تحکیم مفاهیم فرهنگی و ادبی و هنری و آیینی ما بر عهده‌دار بوده است. اگر بخواهیم تنها یک نمونه مستند و معتبر را که همه جهان به آن ایمان دارند را در این زمینه معرفی کنیم کتاب «هزار سال مصحف ایران» است که به‌توکتش شادروان نجفی مرعشی شوشتری تدوین و منتشر شده است. این مجموعه دربرگیرنده ۱۸۶ جلد قرآن کریم است که با نوشتن آیات وحی به‌دست هنرمندان سرتگ و برجسته تاریخ سرزمین ما به ثبت رسیده و موجود است. این ۱۸۶ جلد قرآن تنها قرآن‌هایی است که در کتابخانه آستان قدس رضوی موجود است. شما به هر گوشه از جهان سفر کنید که با نام ایران و ایرانی آشنا باشید، تمام محققان و پژوهشگرانی که در این حوزه رشد کرده و بالیده‌اند و صاحب رساله و کتاب بوده‌اند، بر این سابقه مهر تأیید می‌زنند. مانند خاتم آن‌ماری شیمل که در سیر تحول و تطور خوشنویسی ایرانی کتابی مبتنی بر شرح فعالیت بزرگان این هنر را در ۶۰۰ صفحه تألیف و منتشر کرده است. این‌ها همه نشانه‌هایی بارز و روشن از جایگاه ایران در میان کشورهای اسلامی به‌خصوص از منظر هنر خوشنویسی است.

کابلی در ادامه تأکید کرد: اگر بخواهیم شرح کوچکی از این رسالت تاریخی را بیان کنیم، می‌توانیم به شیوه‌های مختلفی که حیات خوشنویسی را دوام و قوام بخشیده است اشاره کنیم؛ مانند قلم محقق، ریحان، نسخ، ثلث، رقع، تعلیق، نستعلیق و شکسته. همه این اقسام در کشور ما به‌دست بزرگانی که خلق و ابداع‌شان را عهده‌دار بودند ماندگار شدند و امروز، هم در ایران و هم در اقصی نقاط جهان با این میراث آشنا هستند.

وی افزود: اساتیدی همچون بیضاوی شیرازی، خواجه تاج‌الدین سلمانی اصفهانی و میرعلی تبریزی که واضح خطوط تعلیق و نستعلیق بوده‌اند، یا شفیعاً و شاملو که مبدع خط شکسته بودند، یا سلطان علی مشهدی و میرعلی هروی، یا هنرمند بزرگ قرن دهم میرعماد حسنی که خوشنویسی ایران را با قابلیت‌ها و قانون‌مندی خط خودش از مرزها عبور داد.

کابلی تصریح کرد: اگر امروز کسانی هستند که در این خطوط مدعی هستند، می‌دانند که ریشه این خطوط متعلق به این سرزمین است. حدود ۴۰۰ سال است که استادان بنامی در سایه‌سار کوشش و تلاش و خلاقیت این هنرمندان بزرگ تاریخ سرزمین‌مان، آثار درخشانی را خلق کرده‌اند. این میراث از ریشه‌های مشترک کشورهای مسیر جاده ابریشم محسوب می‌شود که نقش گسترده در دوره‌های گذشته تمدن تاریخ بشر داشته است. این «هنر» بر بال شعر و ادب و حکمت و فضیلت هنرمندان صاحب‌دل این کشورها همواره در پرواز بوده است. این هنر یک ودیعه الهی است که با دستاوردهای بسیار درخشان میان کشورها اشتراکات و تعاملاتی را رقم زده است.

وی در پایان افزود: برگزاری نمایشگاه «رقص قلم» می‌تواند تشکری بزرگ را برای کشورهای متمدن و برجسته‌ای که صاحب کرسی خوش‌نویسی هستند به همراه داشته باشد. کشورهای مانند ترکیه، چین، ژاپن و کتروهای که اصولاً در کار خوشنویسی به‌عنوان هنر قدسی، فعالیت دارند و هنرمندان بزرگی را هم در جامعه خود دارند. خوشنویسی امروز زبان فهم و ادب همه ملت‌های دنیا است. به‌خصوص کشورهای متمدن که با ارتباطات دیجیتالی هم‌راه هستند، هرگز در بیان نوشتاری خود، جز با قلم خوشنویسی و جز با تحریر نوشتاری، با دیگران رویه‌رو نمی‌شوند. من در جشنواره جهانی خوشنویسی که در مسکو برگزار شد و ۵۶ کشور در آن حضور داشتند و من نماینده ایران بودم، شاهد بودم که خوشنویسی به‌عنوان یک هنر معنایی و مفهومی در تمام دنیا ساری و جاری است و همواره در تاریخ به‌عنوان هنری که حاصل کوشش دست و دل و هم‌سویی احساسات درونی هم هنرمند است، نقشی جاودانه داشته است. با توجه به ظرفیتی که در فضای خودمان وجودمان هم داریم، به‌طور قطع این فعالیت می‌تواند در همه کشورها به‌خصوص کشورهای مسیر جاده ابریشم، به‌عنوان یک رویداد مهم فرهنگی نقش بهترین معرف را داشته باشد.

عمق خوشنویسی از موسیقی بیشتر است
بهمن پناهی هنرمند عرصه خوشنویسی نیز در این گفت‌وگو این‌طور بیان کرد که هرچند این هنر در غرب جایگاهی ندارد اما در این سال‌ها رجعتی به آن صورت گرفته است. وی اظهار داشت: حدود بیست سال است که ساکن فرانسه هستم اما پیش از آن در ایران، خوشنویسی را تدریس می‌کردم.

پناهی درباره جایگاه هنر خوشنویسی در فرانسه گفت: خوشنویسی جایگاه و فضای عمده‌ای در کشور ما دارد. در غرب این هنر در تقسیم‌بندی کلاسیک جا ندارد و بیشتر به‌عنوان یک هنر دستی و کتاب‌آرایی شناخته می‌شود. بنابراین آن جایگاه خاص را به‌طور تاریخی ندارد، خوشنویسی در این کشورها یک جنبه فرعی داشته و مثل تئاتر و سینما جایگاه زیادی ندارد منتهی در این سال‌ها یک رجعتی به هنر خوشنویسی دیده می‌شود که این امر دو دلیل دارد؛ یکی شرافت و نجابت آن به‌عنوان هنر تاریخی انسان و دومی قرار گرفتن در رده هنرهای عام. این موضوعات باعث شده تا نگاه جدیدی به این هنر شود.

این هنرمند خوشنویس توضیح داد: من بارها از خوشنویسی به‌عنوان هنر انسانی نام برده‌ام. چون هنرهای دیگر همه در عصر انسان اولیه هم به نوعی وجود داشت اما پرورش پیدا نکرده بود. در واقع جوهره این هنرها در طبیعت وجود داشت در حالی‌که خوشنویسی زمانی

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور

صاحب امتیاز و مدیرمسول:

غلامحسین شعبانی

نشانی: میدان انقلاب – خیابان جمنازاده‌شمالی پلاک ۲۶۰ واحد ۵

پست الکترونیک:

info@emtiazdaily.ir

تلفن: ۶۶۵۹۱۸۰۹

آگهی دولتی: ۶۶۵۱۷۷۶۴ – آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹
لینوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

در آیین افتتاحیه مجازی نمایشگاه «رقص قلم» مطرح شد؛

عمق خوشنویسی از موسیقی بیشتر است

زاییده شده که انسان ناطق شده، وقتی شروع به حرف زدن کرده پای نوشتار به میان آمده، بعد گرامر شکل گرفته، سپس خوشنویسی در این بستر زاییده شده و پرورش پیدا کرده است. پس می‌بینیم این هنر نسبت به هنرهای دیگر بسیار جدیدتر و ذاتا بر مبنای اندیشه، ادبیات، فلسفه و ... است. به‌طور کلی کسانی دارای هنر خوشنویسی بودند که باسواد بودند، تمام افراد جامعه خوشنویس نبودند، در حالی‌که یک فرد بیسواد هم می‌توانست نوازنده، نقاشی و...

باشد ولی یک آدم بیسواد هرگز نمی‌توانست خوشنویس حتی نسخه پرداز باشد؛ این نشان می‌دهد که ذاتا خوشنویسی با ادبیات، شعر، کلام و... عجین است. طبیعتاً این موضوع در همه فرهنگ‌ها بوده است.

پناهی بیان کرد: در فرانسه هم بحثی که بیشتر عنوان می‌شده این بوده است که کلام بزرگان ادبیات، خوشنویسی می‌شده است بنابراین هرچند خوشنویسی در غرب ضعیف است ولی همچنان فعال است این هنر در همه فرهنگ‌ها و تمدن‌ها اصل است.

این هنرمند ادامه داد: تقریباً همه از موسیقی به‌عنوان هنر جهانی یاد می‌کنند که یک زبان بین‌المللی دارد، چون آن اصوات با زیبایی گوش هر انسانی را با هر فرهنگی در هر نقطه از جهان به ارتعاش در می‌آورد و حداقلی از پیام و حس را منتقل می‌کند حتی اگر افراد به گرامر و زبان هنری آن موسیقی آشنا نباشند. یعنی حتی اگر یک موسیقچی چیزی هم نتواند بگوید، کاند حداقلی از حس را دریافت می‌کنند. ولی این امر جنبه احساسی دارد، بخش ناخودآگاه ذهن را تحریک می‌کند و به همین دلیل می‌تواند زبان بین‌المللی باشد. خوشنویسی یک جنبه دیگر دارد که آن جنبه آگاه ذهن است و با نوشته، اندیشه و فکر سروکار دارد که یک ارتباط عمیق‌تری بین فرهنگ‌های مختلف ایجاد می‌کند. هندسه موزونی از تصویر خط ایجاد می‌کند، در عمق آن هم کلام و اندیشه است پس این موارد می‌توانند در یک لایه عمیق‌تر، فرهنگ‌ها را به‌هم نزدیک کنند. این زبانی است که هم بخش خودآگاه و هم بخش ناخودآگاه انسان با آن درگیر می‌شود. با اینکه موزیسین حرفه‌ای هستم اما می‌توانم بگویم عمق و کارایی خوشنویسی بیشتر است.

وی در پایان گفت: به‌عنوان عضوی از خانواده فرهنگ و هنر ایران باید بگویم ظرفیت و توان ما در فرهنگ و هنر بسیار زیاد است. خوشحالم که حرکت‌های این چنینی شکل می‌گیرد. امیدوارم این حرکت مورد استقبال قرار بگیرد.

خوشنویسی، باز آفرینی در میدان هنر را تداعی می‌کند

خانم گلخایو از هنرمندان ازبکستانی حاضر در رویداد «رقص قلم» درباره فعالیت‌های خود توضیح داد: من تحصیلکرده رشته هنر و طراحی از موسسه ملی در کشور مغولستان هستم. من در این موسسه خطاطی و طراحی خوشنویسی و خوشنویسی و مینیاتور را هم مورد مطالعه قرار داده‌ام. در حال حاضر هم در همین موسسه مشغول تدریس در حوزه خوشنویسی هستم. من معمولاً در زمان‌های خالی روز علاقه‌مندم مینیاتور و خطاطی کار کنم و خوشحالم که توانستم در فستیوال خوشنویسی «رقص قلم» حضور داشته باشم.

وی افزود: کتابی را در ارتباط با خوشنویسی کوفی به رشته تحریر درآورده‌ام و در ادامه رشته تحصیلام، علاقه‌مند هستم تا مقطع دکترا این هنر را ادامه دهم و آن را به حد اعلی برسانم.

گلخایو درباره تاریخ هنر خوشنویسی در کشور ازبکستان مورد پرسش قرار گرفت که پاسخ را به استاد خود واگذار کرد. خانم سیدا، استاد گلخایو در این‌باره توضیح داد: هنر خوشنویسی یکی از هنرهای باسابقه در کشور ما است و جوانان هنرمند هم بسیار علاقه‌مند به این هنر شده‌اند. گویی یک‌سایه‌ای، بازآفرینی در میدان هنر را برای‌شان تداعی می‌کند. به‌خصوص که هنرهایی همچون مینیاتور هم با خطاطی تلفیق شده و فضاهای جالبی را به‌وجود آورده است. در کشور ازبکستان بحث تحریر کتاب و نگارش بر روی برگه‌های کاغذی در حال حاضر علاقمندان بسیاری دارد. به‌خصوص که خطاطی در حوزه نگارش کتاب بسیار کمک می‌کند و جزو هنرهای محبوب در ازبکستان محسوب می‌شود.

یک فنبان جای داغ

برگزاری بیستمین جشنواره فیلم یاری سوئد

بیستمین دوره جشنواره فیلم یاری با نمایش فیلم‌های بلند سینمایی و کوتاه روز یکشنبه پنجم بهمن ماه ساعت ۱۶:۳۰ به وقت تهران شروع به کار می‌کند.

به گزارش امتیاز، این دوره از جشنواره یاری آنلاین برگزار می‌شود و همزمان پنج میز گفت‌وگو با حضور عوامل فیلم‌ها و کارشناسان سینمایی در تهران، استکهلم، گوتنبرگ، تورنتو و ونکوور نیز پیش بینی شده است. علاقمندان برای نامشای فیلم‌ها و شرکت در جلسات نقد و بررسی آنلاین، می‌توانند به سایت فستیوال به نشانی https://film.yari.nu مراجعه و بلیت رایگان تهیه کنند.شایان ذکر است تهیه بلیت رایگان است اما شرکت کنندگان در صورت تمایل، برای کمک به پروژه مدرسه دخترانه شبانه‌روزی در سیستان و بلوچستان (ملقه لاشار) می‌توانند روی گزینه Donation کلیک و در جمع‌آوری هزینه ساخت این مدرسه مشارکت کنند.
ه‌لن همتی هامارستروم دبیر بیستمین دوره فستیوال فیلم یاری در استکهلم است و در این دوره بیش از سی سینماگر در ایران، اروپا، کانادا و آمریکا با این فستیوال همکاری دارند.

اهالی صدا در سوگ محمدرضا حسن‌یگی چه گفتند؟

کرونا داغی تازه بر دل رادیو نشاند

در ماه های اخیر رادیو، هنرمندانی چون حسین نورشاهی، غلامرضا جمشیدی، بتول آریایی، حجت الله نجف پور و محمد حسین حرمی (مدیر سابق رادیو تهران) را به دلیل ابتلا به کرونا از دست داده است.

رویا ولی زاده – تهیه‌کننده رادیو که در برنامه «کتابستان» و مدتی هم «هفت کوچه» با زنده یاد حسن‌یگی همکاری داشت، درباره او چنین می‌گوید: «از زمانی که به رادیو فرهنگ آمدم در برنامه های مختلف، آقای حسن ییگی نویسنده و کارشناس برنامه ها بودند. واقعا از معدود، معدود و معدود نویسندگانی بودند که نظم و اطلاعات درست و ادب و وقار، حتی در متون نویسندگی شان هم نمایان بود.

ایشان عادت پسندیده مطالعه داشتند و با همه علم به موضوع باز هم برای برنامه به مستندات مراجعه می کردند. افتخار می کنم که در معیت ایشان دانش را به برنامه هایی داشتم و با آرامش برنامه هایی را با هم پیش بردیم، از خادوند بزرگ و مهربان برای ایشان و تمام اسیران خاک طلب مغفرت دارم و آن شاءالله پروردگار رحمان و رحیم، با ما هم به رحم و شفقت بی نهایت خود، رفتار کند». پرویز جمالی – تهیه‌کننده رادیو – که در برنامه «کتاک» رادیو فرهنگ با محمدرضا حسن‌یگی همکاری می کرد، غم از دست دادش را چنین توصیف می کند: «مروزی وقتی این خبر تأثیربرانگیز را از آقای موسوی نژاد شنیدم، واقعا شوکه شدم. دو هفته پیش بود که با آقای حسن‌یگی تلفنی صحبت کردم. سال‌ها در برنامه «هفت کوچه» پنجشنبه ها به عنوان کارشناس در خدمت ایشان بودم و همچنین در برنامه «کتاک» که ویژه برنامه کودک و نوجوان تهیه و پخش می شد. علاقه به انتقال داش، توجه به مخاطب و سواد بالا و در عین حال مطالعه و دانش به روز از ویژگی های بارز ایشان بود که برای کمتر کارشناسی این تعداد جمع خوبی را شاهد بودیم.واقعا یک استاد بااخلاق، باسواد، بامعرفت، خوش صحبت و کسی بود که رسانه رادیو را می شناخت و با عشق و علاقه با رادیو همکاری می کرد.» میکائیل جبرایلی پور – تهیه‌کننده رادیو و کارگردان – که از دوستان مرحوم حسن‌یگی بود، از او به عنوان نمونه بارز یک فرهیخته و انسانی دغدغه مند در حوزه فرهنگ یاد می کند و می افزاید:

«حسن‌یگی دغدغه مند انتقال فرهنگ به دیگران بود و با عشق و علاقه دانسته های خود را در اختیار شنوندگان قرار می داد. برای درک بهتر مطالب از بیان شیوا برخوردار بود و روایتگری شیرین سخن برای فرهنگ مردم بود. ضمن تسلط به دوستان و خانواده محترمان دعا می کنیم ان شاءالله هممان سر سفره مولايش باشد ...».محمدرضا حسن‌یگی، نویسنده و از اهالی مطبوعات روز چهارشنبه (اول بهمن ماه) و در سن ۶۹ سالگی بر اثر ابتلا به کرونا درگذشت.

همه انصرافی‌های جشنواره فیلم فجر؛ از «بابا سیبلو» تا «پسر دلفینی»

در حالی که کمتر از دو هفته به برپایی سی و نهمین جشنواره فیلم فجر زمان باقی مانده است و در حالی که مهلت ارسال نسخه نهایی فیلم‌ها به دبیرخانه جشنواره پایان یافته، اما همچنان برخی فیلم‌ها از حضور در بزرگترین رویداد سینمایی ایران انصراف می‌دهند.

در ادامه، به فهرست انصراف‌ها اشاره می‌کنیم.
«موافقت اصولی»: کمدی «موافقت اصولی» به کارگردانی امیر پورکیان سال گذشته مقابل دوربین رفت و امسال آماده نمایش شده و پروهان هم گرفته است، اما مدیریضاء هاشمی تهیه‌کننده آن اعلام کرد: قصد ندارم که هیچکدام از این آثار را برای حضور در جشنواره فیلم فجر آماده کنم، چرا که هدف ما مردم هستند تا بتوانیم لحظات خوبی را برای آن‌ها به خصوص در سینما فراهم کنیم.

«کوسه»: فیلم سینمایی «کوسه» به کارگردانی علی عطشانی و تهیه‌کنندگی سیدمحمد احمدی، مردآدمه به پایان رسید، اما این فیلم در جشنواره فیلم فجر حضور ندارد؛ فیلمی که برای گیشه ساخته شده است و احتمالاً در صورت حضور هم شانس‌ی برای جلب نظر داوران نداشت. چون جشنواره فیلم فجر طی سال‌های اخیر نشان داده که نسبت به کمدی‌ها، بی‌تفاوت است.

«بابا سیبلو»: «بابا سیبلو» که نخستین فیلم سینمایی ادوین خاچیکیان (فرزند ساموئل خاچیکیان) محسوب می‌شود، در ژانر کودک و نوجوان ساخته شده است. احمد احمدی تهیه‌کننده این فیلم سینمایی اعلام کرده که به علت حجم بالای ویزوال‌ها و جلوه‌های ویژه فیلم که با حساسیت زیادی اجرا می‌شود، نمی‌توانند نسخه نهایی آن را به جشنواره ملی فیلم فجر برسانند و از حضور در آن انصراف داده‌اند.

«بانک‌زده‌ها»: فیلم «بانک‌زده‌ها» به نویسندگی و کارگردانی جواد اردکانی، ابتدا برای حضور در جشنواره فجر سال ۹۹ ثبت‌نام کرد، اما سپس از حضور در این جشنواره انصراف داد و اعلام کرد: بانک‌زده‌ها یک فیلم مردمی است و برای عوامل اجرایی جشنواره و رضامتی که در خصوص برگزاری آن کشته‌اند احترام قابل هستیم، اما با وجود تلاش عوامل، فیلم به جشنواره امسال نخواهد رسید و در این جشنواره نمایش داده نخواهد شد.

«لاک‌پشت و حلزون»: فیلم سینمایی «لاک‌پشت و حلزون» به کارگردانی رضا حماسی و تهیه‌کنندگی مشترک شهرام گیل‌آبادی و هوشنگ نوراللهی، تصویربرداری را دیرتر از زمان برنامه‌ریزی شده آغاز کرد و به دلیل آماده‌نشدن نسخه نهایی، از حضور در سی و نهمین جشنواره فجر انصراف دهند.

«ترانه‌های پدري»: فیلم سینمایی «ترانه‌های پدري» به کارگردانی محمد بصیری که یک سال پیش تولید شده است، گویا همچنان برای نمایش آماده نیست. علی ژکان تهیه‌کننده فیلم درباره علت انصراف خود گفته است:کارگردانی فنی این فیلم هنوز شروع نشده است. در زمان فراخوان جشنواره تصور ما بر این بود که شاید شرایط فراهم شد و فیلم به جشنواره رسید اما این اتفاق رخ نداد.

«پسر دلفینی»: انیمیشن سینمایی «پسر دلفینی» جدیدترین فیلمی است که تا زمان انتشار این گزارش از حضور در جشنواره فیلم فجر انصراف داده است. این پویانمایی به کارگردانی محمد خیراندیش و تهیه‌کنندگی محمدامین همدانی که تازه‌ترین محصول سازمان هنری رسانه‌ای اوج محسوب می‌شود، اعلام کرده: با توجه به اینکه «پسر دلفینی» تنها انیمیشن حاضر در جشنواره سی و نهم فیلم فجر است و طبق آیین نامه جشنواره طبیعتاً در رقابت و مسابقه قرار نمی‌گیرد، با احترام به هیأت داوران و اعضای جشنواره از شرکت در این جشنواره انصراف می‌دهد.

«ترانه‌های پدري»: فیلم سینمایی «ترانه‌های پدري» به کارگردانی محمد بصیری که یک سال پیش تولید شده است، گویا همچنان برای نمایش آماده نیست. علی ژکان تهیه‌کننده فیلم درباره علت انصراف خود گفته است:کارگردانی فنی این فیلم هنوز شروع نشده است. در زمان فراخوان جشنواره تصور ما بر این بود که شاید شرایط فراهم شد و فیلم به جشنواره رسید اما این اتفاق رخ نداد.

فیلم سینمای «روشنایی»: کامشاد کوشان هم دیگر فیلمی است که به دلیل آماده‌نشدن در حضور در سی‌ونهمین جشنواره فیلم فجرانصراف داده است. در این دوره از جشنواره فیلم‌هایی هم غایب هستند که عبارتند از: «قهرمان» اصغر فرهادی، «لامینور» داریوش مهرجویی، «شب، داخلی، دیوار» وحید جلیلووند، «جنایت بی دقت» شهرام مکرری، «مهیجوریم» رضا درمیشیان، «دشت خاموش» احمد بهرامی، «بن‌درند» منیژه حکمت، «ورکا» سحر مصیبی و «جوجه تیغی» مستانه مهاجر.